

[Socialministeren.]

For så vidt angår ønsket om, at enhver uanset sine indtægtsforhold skulle have ret til at bestemme, hvilken sygeforsikring han ønsker at benytte, kan jeg pege på, at også reglen i sygeforsikringslovens § 65 om, at det efter udgangen af 1962 vil påhvile fortsættelsessygekasserne at overføre de medlemmer, hvis indtægt ikke længere er over den fastsatte indtægtsgrænse, til de anerkendte sygekasser, var en udtrykkelig forudsætning for folketingsflertallets gennemførelse af loven.

På den givne anledning kan jeg oplyse, at det er min hensigt i nær fremtid at udsende et cirkulære med de nærmere regler om disse overførelser.

I tilslutning til det stillede spørgsmål må jeg desuden fremhæve, at loven kun foreskriver, at der skal finde overførelse sted til sygekasserne, men at den ikke, som af det ærede medlem forudsat, siger noget om, til hvilken medlemsgruppe overførelsen skal ske.

At loven giver en pligtmæssig regel om overførelse, er en naturlig følge af, at der i den givne situation skulle sikres mulighed for at blive A-medlem uden ventetid og uden hensyn til medlemmets alder og helbred. Da de to slags sygeforsikringer har hver sin økonomi, og da loven har ophævet alle begrænsninger i varigheden af sygekassernes hjælp, følger det imidlertid af almindelige forsikringsmæssige principper, at en så fri adgang til sygekasserne må bindes til det tidspunkt, et bestemt forhold indtræder, og ikke kan finde sted på et tidspunkt, der frit kan bestemmes af medlemmet selv. Forsikringsmæssige hensyn hindrer derimod ikke, at et B-medlem, hvis indtægt kommer under grænsen, selv afgør, hvornår han ønsker at benytte sin ret til at blive A-medlem, idet den forsikringsmæssige risiko for et sådant medlem i forvejen bæres af samme kasse.

Som nævnt kræver loven ikke, at overførelsen skal ske til en bestemt medlemsgruppe, og på baggrund af de siden lovens gennemførelse fastsatte regler om B-medlemmernes ret til at forblive i gruppe B, også efter at deres indtægt er kommet under grænsen, er det min hensigt i det kommende cirkulære om overførelse fra fortsættelsessygekasserne til sygekasserne at henlede op-

mærksomheden på, at den person, som har foretrukket at være medlem af en fortsættelsessygekasse i stedet for at være B-medlem af en sygekasse, og som efter loven skal overføres til en sygekasse, fordi hans indtægt er kommet under grænsen, ikke skal stilles anderledes, end han ville have været stillet som B-medlem, d. v. s. at han ved overførelsen vil få samme mulighed som et B-medlem, hvis indtægt kommer under grænsen, for selv at vælge mellem at være A-medlem og at være B-medlem i sygekassen.

Efter de forudsætninger, folketingets flertal lagde til grund for lovens regler, finder jeg heller ikke grundlag for at foranledige en lovændring på det sidste af det ærede medlem omtalte punkt; men som det fremgår af mine bemærkninger om overførelsesreglerne, vil den her omtalte persongruppe ikke blive genstand for nogen forskelsbehandling i valget mellem de to forsikringsformer i sygekasserne, og ingen vil således imod sin egen vilje blive henvist til en sygeforsikring med de statstilskud, der ydes for A-medlemmer. Når det ærede medlem yderligere i denne forbindelse har omtalt foreningsfriheden, finder jeg anledning til hertil at føje, at de begrænsninger, loven fastsætter for medlemskabet i en fortsættelsessygekasse, ikke vedrører borgernes adgang til at tilslutte sig en bestemt form for sygeforsikring, men er et led i betingelserne for, at fortsættelsessygekasserne kan få den særlige fordel, at deres medlemmer fritages for den pligt til at være bidragydende medlem, som påhviler andre, som ikke er nydende medlemmer af en sygekasse, og at få den fordel, at deres medlemmer får fri adgang til at blive A-medlemmer af en sygekasse, så snart deres indtægt kommer under grænsen.

Af *Skov Thulesen* til forsvarsministeren (den 9. august 1962):

„Vil ministeren under hensyn til den meget sene høst overveje muligheden af delvis fritagelse for genindkaldelse af landbrugets medhjælper?“

Det sene høsttidspunkt i forbindelse med mangelen på arbejdskraft gør situationen alvorlig for mange landmænd, som må undvære deres eneste medhjælp under genind-